

— obciążenie OHIM oraz pozostałych uczestników postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd poważnie naruszył prawo oddalając twierdzenie wnoszącego odwołanie dotyczące dopuszczalności argumentów prezentowanych na rozprawie przed Sądem jako że nie były one nowe a stanowiły jedynie rozwinięcie argumentów prawnych przedstawionych wcześniej przed izbą odwoławczą oraz przed Sądem.
2. Ponadto Sąd nie wziął pod uwagę faktu, iż izba odwoławcza nie przedstawiła uzasadnienia swojej decyzji o podtrzymaniu decyzji Wydziału Unieważnień, która to decyzja uwzględniła żądanie unieważnienia podniesione przez drugą stronę postępowania w połączonych postępowaniach dotyczących początkowo czterech środków zaskarżenia oraz obciążenia wnoszącego odwołanie kosztami wszystkich czterech postępowań przed wszczętych przed OHIM, mimo iż dwie połączone decyzje były oparte jedynie na prawach powołanych lub należących do jednego z dwóch zgłaszających.
3. Ponadto zaskarżony wyrok Sądu został również oparty na przeinaczeniu faktów i dowodów oraz na błędnej interpretacji oraz nadużyciu uprawnień przez Sąd, ponieważ Sąd nie zastosował w odpowiedni sposób ustalonych faktów oraz prawa w ramach drugiego zarzutu dotyczącego m.in. naruszenia art. 8 rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾. Gdyby Sąd zastosował podstawowe zasady prawa, włącznie z prawem do rzetelnego procesu oraz prawem do uzasadnienia decyzji, musiałby uwzględnić wniesioną do niego skargę, tym bardziej że Sąd utrzymał w mocy decyzje izby odwoławczej w pełnej świadomości faktu, iż podstawa decyzji, mianowicie istnienie krajowych znaków towarowych, francuskiego oraz dla państw Beneluksu, w momencie wydania zaskarżonego wyroku przez Sąd, nie była ani udowodniona przez drugą stronę postępowania, ani nawet powołana. W związku z tym Sąd naruszył art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 oraz art. 53 ust. 1 tego rozporządzenia, ponieważ zastosował błędne kryteria prawne, uznając że należało unieważnić rejestracje znaków wnoszącego odwołanie ze względu na wcześniejsze rejestracje znaku francuskiego i znaku dla państw Beneluksu.
4. Naruszenia prawa mają zarówno charakter proceduralny jak i materialnoprawny. W konsekwencji wnoszący odwołanie w pierwszej kolejności zilustruje fakt, iż Sąd naruszył prawo nie uwzględniając argumentów przedstawionych na rozprawie, a w drugiej kolejności przedstawi powody, dla których Sąd powinien był dojść do wniosku, że drugi z podniesionych przed nim zarzutów skargi był zasadny w związku z naruszeniem ustalonych zasad poszanowania prawa oraz w świetle przedstawionego stanu faktycznego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 11 września 2015 r. – Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA/Società per
l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)**

(Sprawa C-485/15)

(2015/C 414/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA

Strona pozwana: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)

Pytanie prejudycjalne

Czy zawarte w Traktacie o Unii Europejskiej zasady niedyskryminacji, równego traktowania, przejrzystości, upubliczniania informacji i konkurencji sprzeciwiają się przepisom prawa krajowego, takim jak art. 10 ustawy nr 537/93 w związku z art. 6, 7, 8 i 17 dekretu ministerialnego nr 521/1997, art. 17 dekretu z mocą ustawy nr 67/97, art. 3 ust. 2 dekretu ustawodawczego nr 96/2005, art. 11 dekretu z mocą ustawy nr 216/2011 oraz art. 6 dekretu z mocą ustawy nr 78/2010, w zakresie w jakim te przepisy krajowe pozwalają na udzielenie czterdziestoletniej koncesji na ogólne zarządzanie portem lotniczym bez przeprowadzenia publicznej procedury przetargowej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 21 września 2015 r. – Tommy Hilfiger Licensing LLC i in./ DELTA CENTER a.s.

(Sprawa C-494/15)

(2015/C 414/20)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading B.V., RADO Uhren AG, Facion Kft., Lacoste S. A., Burberry Limited

Druga strona postępowania: DELTA CENTER a.s.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy osoba wynajmująca powierzchnie na targowisku, która udostępnia indywidualnym kupcom, do ich użytku, stragany i miejsca, na których stragany mogą zostać posadowione, jest „pośrednikiem, z usług którego korzysta strona trzecia do naruszania prawa własności intelektualnej” w rozumieniu art. 11 dyrektywy 2004/48/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej?
- 2) Czy na osobę wynajmującą powierzchnie na targowisku, która udostępnia indywidualnym kupcom, do ich użytku, stragany i miejsca, na których stragany mogą zostać posadowione, mogą zostać nałożone środki przewidziane w art. 11 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, na takich samych warunkach jak te określone przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 12 lipca 2011 r. w sprawie C-324/09 L'Oréal i in./eBay i in. w odniesieniu do nakładania środków na operatorów rynków elektronicznych online?

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 30.4.2004 r., s. 45.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litwa) w dniu 22 września 2015 r. – W i V/X

(Sprawa C-499/15)

(2015/C 414/21)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus miesto apylinkės teismas.